

Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

► B

SMĚRNICE RADY

ze dne 27. března 1991

o sblížení právních předpisů členských států týkajících se systémů proti rozstříku u určitých kategorií motorových vozidel a jejich přípojných vozidel

(91/226/EHS)

(Úř. věst. L 103, 23.4.1991, s. 5)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
► <u>M1</u>	Směrnice Rady 2006/96/ES ze dne 20. listopadu 2006	L 363	81	20.12.2006
► <u>M2</u>	Směrnice Komise 2010/19/EU ze dne 9. března 2010	L 72	17	20.3.2010

Ve znění:

► <u>A1</u>	Akt o přistoupení Rakouska, Švédska a Finska	C 241	21	29.8.1994
► <u>A2</u>	Akt o podmínkách přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie	L 236	33	23.9.2003

SMĚRNICE RADY

ze dne 27. března 1991

o sblížení právních předpisů členských států týkajících se systémů proti rozstříku u určitých kategorií motorových vozidel a jejich přípojných vozidel

(91/226/EHS)

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na článek 100a této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

ve spolupráci s Evropským parlamentem ⁽²⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽³⁾,

vzhledem k tomu, že je třeba přijmout opatření, jejichž cílem je postupné vytváření vnitřního trhu v období do 31. prosince 1992; že vnitřní trh zahrnuje prostor bez vnitřních hranic, ve kterém je zajištěn volný pohyb zboží, osob, služeb a kapitálu;

vzhledem k tomu, že technické požadavky, které musí motorová vozidla podle vnitrostátních právních předpisů splňovat, se mimo jiné vztahují na systémy proti rozstříku u těchto vozidel;

vzhledem k tomu, že se tyto požadavky v jednotlivých členských státech liší; že je proto nutné, aby všechny členské státy zavedly stejné požadavky vedle nebo namísto svých stávajících právních předpisů, zejména aby bylo možné použít u všech typů vozidel postup EHS schvalování typu, který je předmětem směrnice Rady 70/156/EHS ze dne 6. února 1970 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se schvalování typu motorových vozidel a jejich přípojných vozidel ⁽⁴⁾, naposledy pozměněné směrnicí 87/403/EHS ⁽⁵⁾;

vzhledem k tomu, že pro zvýšení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích je důležité, aby všechna těžká užitková motorová vozidla s určitou minimální konstrukční rychlostí byla vybavena účinnými systémy proti rozstříku vody;

vzhledem k tomu, že je žádoucí zavést jedinou zkoušku účinnosti systémů tohoto druhu namontovaných na různých typech vozidel, čímž by se výrazně zlepšila situace; že pro EHS schválení typu konstrukční části byly vzaty v úvahu dva druhy zařízení běžné na trhu, založené jednak na pohlcování energie a jednak na separaci vzduchu a vody; že bylo proto nutné stanovit dvě různé zkoušky v závislosti na druhu schvalovaného zařízení;

vzhledem k tomu, že na základě probíhajících studií, výzkumu a zkoušek bude co nejdříve stanovena zkouška funkce na typech vozidel vybavených těmito zařízeními;

vzhledem k tomu, že členské státy by měly věnovat pozornost tomu, že k rozstříku dochází též v závislosti na vlastnostech povrchu vozovky, na vzorku běhounu pneumatiky a na rychlosti a aerodynamických vlastnostech vozidla;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 203, 14.8.1990, s. 16.

⁽²⁾ Úř. věst. C 96, 17.4.1990, s. 92 a rozhodnutí ze dne 13. března 1991 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽³⁾ Úř. věst. C 62, 12.3.1990, s. 2.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 42, 23.2.1970, s. 1.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 220, 8.8.1987, s. 44.

▼B

vzhledem k tomu, že sblížení vnitrostátních právních předpisů pro motorová vozidla předpokládá, že členské státy budou vzájemně uznávat kontroly provedené kterýmkoli z nich podle společných požadavků,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

1. Členské státy udělí EHS schválení typu konstrukční části pro každý typ zařízení určeného k omezení rozstříku od pneumatik jedoucích vozidel (dále jen „zařízení proti rozstříku“), který splňuje požadavky na konstrukci a zkoušení uvedené v příloze II s ohledem na definice uvedené v příloze I.

2. Členský stát, který udělí EHS schválení typu konstrukční části, přijme nezbytná opatření, která v případě potřeby umožní ověřit shodu vyráběných zařízení se schváleným typem, podle potřeby ve spolupráci s příslušnými orgány ostatních členských států. K tomuto účelu členský stát použije požadavky přílohy IV.

Článek 2

Pro každý typ zařízení proti rozstříku, který schválí podle článku 1, přidělí členské státy výrobcí nebo jeho pověřenému zástupci značku EHS schválení typu konstrukční části podle vzoru uvedeného v dodatku 3 k příloze II.

Členské státy přijmou veškerá vhodná opatření, aby zabránily použití značek, které by mohly vést k záměně zařízení proti rozstříku, jejichž typ byl schválen podle článku 1, s jinými zařízeními.

Článek 3

Členské státy nesmějí zakázat uvedení zařízení proti rozstříku na trh z důvodů týkajících se jejich konstrukce a funkce, jestliže jsou opatřena značkou EHS schválení typu konstrukční části.

Toto ustanovení však nebrání členskému státu, aby taková opatření přijal proti zařízením proti rozstříku, která jsou opatřena značkou EHS schválení typu konstrukční části, jestliže soustavně nevykazují shodu se schváleným typem.

O přijatých opatřeních dotyčný členský stát neprodleně uvědomí ostatní členské státy a Komisi a uvede důvody svého rozhodnutí. Rovněž se použije článek 5.

Neshodnost zařízení se schváleným typem ve smyslu prvního pododstavce nastane, pokud nejsou splněny požadavky přílohy II.

Článek 4

Příslušný orgán každého členského státu zašle do jednoho měsíce příslušným orgánům ostatních členských států kopie certifikátu EHS schválení typu konstrukční části pro každý typ zařízení proti rozstříku, pro který schválení typu udělil nebo odmítl udělit.

Článek 5

1. Pokud příslušný orgán členského státu, který udělil EHS schválení typu konstrukční části, zjistí, že se zařízení proti rozstříku opatřené prohlášením o shodě s určitým typem neshodují s typem, který dotyčný členský stát schválil, přijme nezbytná opatření, aby byla znovu zajištěna

▼B

shodnost vyráběných zařízení se schváleným typem. O přijatých opatřeních, která mohou vést až k odejmutí schválení typu konstrukční části, uvědomí tento orgán příslušné orgány ostatních členských států.

Stejná opatření tento orgán přijme, jestliže je o takové neshodnosti informován příslušnými orgány jiného členského státu.

2. Příslušné orgány členských států se do jednoho měsíce vzájemně informují o každém odejmutí EHS schválení typu konstrukční části s uvedením důvodů; za tím účelem si předají podepsanou a datovanou kopii certifikátu schválení typu konstrukční části, označenou velkými písmeny slovy „EHS SCHVÁLENÍ TYPU KONSTRUKČNÍ ČÁSTI ODEJMUTO“.

3. Pokud členský stát, který udělil EHS schválení typu konstrukční části, popírá závadu ve shodnosti, o které byl uvědoměn, usilují dotyčné členské státy o urovnání sporu. Průběžně o tom informují Komisi. V případě potřeby uskuteční Komise vhodná jednání s cílem dosáhnout urovnání sporu.

Článek 6

Veškerá rozhodnutí o odmítnutí nebo odejmutí EHS schválení typu konstrukční části pro zařízení proti rozstříku nebo o zákazu jeho uvedení na trh nebo jeho užívání, učiněná na základě předpisů přijatých k provedení této směrnice, musí být podrobně odůvodněna. Rozhodnutí se oznamuje dotčené osobě s uvedením možnosti podat opravné prostředky, které jsou jí podle platných právních předpisů členských států k dispozici, a o lhůtách pro jejich podání.

Článek 7

Pro účely této směrnice se „vozidlem“ rozumí každé motorové vozidlo kategorie N a přípojné vozidlo kategorie O definované v příloze I směrnice 70/156/EHS.

Článek 8

Členské státy nesmějí odmítnout udělit EHS schválení typu nebo vnitrostátní schválení typu pro určitý typ vozidla ani odmítnout nebo zakázat prodej, registraci, uvedení do provozu nebo používání vozidla z důvodů týkajících se zařízení proti rozstříku, jestliže jsou tato zařízení namontována v souladu s požadavky přílohy III a jestliže jsou zařízení proti rozstříku, jimiž je vozidlo vybaveno, opatřena značkou EHS schválení typu konstrukční části.

Článek 9

Změny nezbytné pro přizpůsobení požadavků příloh této směrnice technickému pokroku se přijímají postupem stanoveným v článku 13 směrnice 70/156/EHS.

Článek 10

1. Členské státy uvedou v účinnost předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 10. dubna 1992. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

▼B

3. Opatření přijatá členskými státy podle odstavce 1 musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí takový odkaz být učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

Článek 11

Tato směrnice je určena členskými státy.

▼B**SEZNAM PŘÍLOH**

- PŘÍLOHA I: Definice
- PŘÍLOHA II: Požadavky týkající se EHS schválení typu konstrukční části pro zařízení proti rozstříku
- Dodatek 1: Zkoušky typu zařízení proti rozstříku s pohlcováním energie
- Dodatek 2: Zkoušky typu zařízení proti rozstříku se separátorem vzduchu a vody
- Dodatek 3: ► **M2** Informační dokument k ES schválení typu konstrukční části ◀
- Dodatek 4: Vzor certifikátu EHS schválení typu konstrukční části

▼M2

- PŘÍLOHA III: Požadavky týkající se ES schválení typu vozidla s ohledem na montáž systémů proti rozstříku
- Dodatek 1: Informační dokument k ES schválení typu vozidla
- Dodatek 2: Vzor certifikátu ES schválení typu vozidla

▼B

- PŘÍLOHA IV: Shodnost výroby
Ukončení výroby

▼M2

- PŘÍLOHA V: Obrázky 1 až 9

▼ B*PŘÍLOHA I***DEFINICE**

Pro účely této směrnice:

1. *Systém proti rozstříku*

Systémem proti rozstříku se rozumí systém určený k omezení rozprašování vody vrhané vzhůru pneumatikami jedoucího vozidla. Systém proti rozstříku mohou podle okolností tvořit blatníky, zástěrky a boční kryty vybavené zařízením proti rozstříku.

2. *Blatník*

„Blatníkem“ se rozumí tuhá nebo polotuhá konstrukční část určená k zachycování vody vrhané vzhůru otáčejícími se pneumatikami a k jejímu usměrňování k zemi. Blatníky mohou být zcela nebo částečně nedílnou součástí karoserie vozidla nebo jiných částí vozidla, jako je plošina pro náklad apod.

3. *Zástěrka*

„Zástěrkou“ se rozumí pružná konstrukční část upevněná svisle za kolem na spodní části podvozku nebo plošiny pro náklad nebo na blatníku.

Zástěrka musí též snižovat nebezpečí, které pro ostatní uživatele pozemní komunikace představují malé předměty, zvláště drobný šterk, nabírané ze země pneumatikami a vrhané vzhůru nebo do stran.

4. *Zařízení proti rozstříku*

„Zařízením proti rozstříku“ se rozumí součást systému proti rozstříku, kterou může být:

4.1 *Separátor vzduch/voda*

Součást bočního krytu nebo zástěrky, která umožňuje průchod vzduchu a zároveň omezuje vystřikování rozprašené vody.

4.2 *Zařízení pohlcující energii*

Součást blatníku nebo bočního krytu nebo zástěrky, která pohlcuje energii vystřikované vody a tím omezuje rozstřík vodní mlhy.

5. *Vnější boční kryt*

„Vnějším bočním krytem“ se rozumí konstrukční část umístěná přibližně ve svislé rovině rovnoběžné s podélnou rovinou vozidla;

6. *Řízená kola*

„Řízenými koly“ se rozumějí kola ovládaná systémem řízení vozidla.

7. *Samořízená náprava*

„Samořízenou nápravou“ se rozumí náprava otočná okolo středu tak, že může opisovat vodorovný oblouk. Pro účely této směrnice se samořízená náprava „otočného“ typu pokládá za nápravu s řízenými koly.

8. *Samořízená kola*

„Samořízenými koly“ se rozumějí kola, která nejsou ovládána systémem řízení vozidla a která mohou rejdvovat v úhlu do 20° působením tření vyvozaného vozovkou.

▼ M29. *Zdvihatelná náprava*

„Zdvihatelnou nápravou“ se rozumí náprava, jak je definována v bodě 2.15 přílohy I směrnice 97/27/ES.

10. *Nenaložené vozidlo*

„Nenaloženým vozidlem“ se rozumí vozidlo v provozním stavu, jak je definováno v bodě 2.6 přílohy I směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/46/ES⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 263, 9.10.2007, s. 1.

▼ M211. *Běhoun*

„Běhounem“ se rozumí část pneumatiky, jak je definována v bodě 2.8 přílohy II směrnice 92/23/EHS.

▼ B

12. Typ zařízení proti rozstříku

„Typem zařízení proti rozstříku“ se rozumějí zařízení, která která se neliší v těchto zásadních hlediscích:

- fyzikální princip snížení rozstříku (např.: pohlcování energie vody, separace vzduch/voda atd.),
- materiály,
- tvar,
- rozměry (v míře, v jaké mohou ovlivňovat chování materiálu).

▼ M213. *Tahač návěsu*

„Tahačem návěsu“ se rozumí tažné vozidlo, jak je definováno v bodě 2.1.1.2.2 přílohy I směrnice 97/27/ES.

14. *Maximální technicky přípustná hmotnost naloženého vozidla*

„Maximální technicky přípustnou hmotností naloženého vozidla“ se rozumí maximální hmotnost vozidla, jak je definována v bodě 2.6 přílohy I směrnice 97/27/ES.

15. *Typ vozidla*

Typem vozidla se v souvislosti se zabráněním rozstříku rozumí dokončená, nedokončená nebo dokončovaná vozidla, která se od sebe neliší v následujících hlediscích:

- typ zařízení proti rozstříku (namontovaný na vozidle),
- označení typu systému proti rozstříku, poskytnuté výrobcem.

▼ B*PŘÍLOHA II***POŽADAVKY TÝKAJÍCÍ SE EHS SCHVÁLENÍ TYPU KONSTRUKČNÍ ČÁSTI PRO ZAŘÍZENÍ PROTI ROZSTŘIKU****0. Obecná ustanovení**

0.1 Zařízení proti rozstříku musí být konstruována tak, aby správně fungovala při běžném použití na mokrých vozovkách. Kromě toho nesmějí mít žádnou konstrukční nebo výrobní vadu, která by ovlivňovala jejich správnou funkci nebo vlastnosti.

1. Zkoušky

1.1 V závislosti na svém fyzikálním principu funkce se zařízení proti rozstříku podrobují příslušným zkouškám popsaným v dodatcích 1 a 2, přičemž výsledky zkoušek musí odpovídat požadavkům podle bodu 4 uvedených dodatků.

▼ M2**2. Žádost o ES schválení typu konstrukční části**

2.1 Žádost o ES schválení typu konstrukční části podle článků 7 směrnice 2007/46/EHS pro typ zařízení proti rozstříku podává výrobce.

2.2 Vzor informačního dokumentu je uveden v dodatku 3.

2.3 Technické zkušební, která je odpovědná za provádění typových schvalovacích zkoušek, bude předloženo níže uvedené:

Čtyři vzorky: z toho tři pro zkoušky a čtvrtý k uložení v laboratoři pro případné pozdější ověření. Zkušebna si může vyžádat další vzorky.

2.4 Označení

Každý vzorek musí být čitelně a nesmazatelně označen výrobní značkou nebo obchodním názvem a označením typu, přičemž na něm musí být ponecháno dostatek místa pro značku ES schválení typu konstrukční části.

3. Udělení ES schválení typu konstrukční části

3.1 Jsou-li splněny odpovídající požadavky, udělí se ES schválení typu podle článku 10 směrnice 2007/46/EHS.

3.2 Vzor certifikátu ES schválení typu je uveden v dodatku 4.

3.3 Každému schválenému typu zařízení proti rozstříku se přidělí číslo schválení typu podle přílohy VII směrnice 2007/46/EHS. Stejný členský stát nesmí přidělit stejné číslo jinému typu zařízení proti rozstříku.

3.4 Každé zařízení proti rozstříku, které je shodné s typem schváleným podle této směrnice, musí být opatřeno značkou ES schválení typu konstrukční části, která k němu musí být připevněna tak, aby byla nesmazatelná a snadno čitelná, i když je zařízení namontováno na vozidle.

3.5 V souladu s bodem 1.3 dodatku přílohy VII směrnice 2007/46/ES se k značce schválení typu připojí symbol „A“ pro typ zařízení s pohlcováním energie nebo symbol „S“ pro typ zařízení se separátorem vzduchu a vody.

▼ **M2***Dodatek 1***Zkoušky typu zařízení proti rozstříku s pohlcováním energie**1. *Princip*

Účelem zkoušky je kvantitativně stanovit schopnost zařízení zadržet vodu stříkanou proti němu z řady trysek. Zkušební sestava má reprodukovat podmínky, pokud se týká objemu a rychlosti vody vrhané vzhůru z vozovky vzorkem pneumatiky, za kterých zařízení funguje, je-li namontováno na vozidle.

2. *Zařízení*

Zkušební sestava je znázorněna na obrázku 8 přílohy V.

3. *Zkušební podmínky*

3.1 Zkoušky se musí provést v uzavřené místnosti s klidným ovzduším.

3.2 Teplota okolí a teplota zkušebních vzorků musí být 21 (\pm 3) °C.

3.3 Použije se deionizovaná voda.

3.4 Zkušební vzorky musí být na každou zkoušku připraveny navlhčením.

4. *Postup*

4.1 Vzorek zkoušeného zařízení široký 500 (+ 0/- 5) mm a dlouhý 750 mm se upevní na svislou desku zkušebního zařízení, přičemž se ověří, zda je vzorek správně umístěn vůči okrajům jímky a zda žádná překážka nemůže vodu před jejím nárazem nebo po nárazu odchýlit.

4.2 Průtok se nastaví na 0,675 (+/- 0,01) l/s a na vzorek se z vodorovné vzdálenosti 500 (+/- 2) mm nastříká nejméně 90 litrů a nejvýše 120 litrů (obrázek 8 v příloze V).

4.3 Voda se nechá odkapat ze vzorku do jímky. Vypočítá se procento zachycené vody vzhledem k množství rozprášené vody.

4.4 Zkouška se podle bodů 4.2 a 4.3 provede na vzorku pětikrát. Ze série pěti zkoušek se vypočte průměrné procento.

5. *Výsledky*

5.1 Průměrná procentuální hodnota vypočtená v bodě 4.4 musí činit 70 % nebo více.

5.2 Jestliže se během série pěti zkoušek největší a nejmenší procentuální podíl zachycené vody liší od průměrného procenta o více než 5 %, je série zkoušek neplatná a musí se opakovat.

Jestliže se během druhé série pěti zkoušek největší a nejmenší množství zachycené vody liší od průměrného procenta o více než 5 % a jestliže nižší hodnota nespĺňuje požadavky podle bodu 5.1, schválení typu se odmítne.

5.3 Provede se zkouška, zda svislá poloha zařízení ovlivňuje získané výsledky. Je-li tomu tak, pak se postup popsany v bodech 4.1 až 4.4 musí zopakovat v poloze, kde je dosaženo nejvyšší a nejnižší procento zachycené vody; požadavky podle bodu 5.2 přitom zůstávají v platnosti.

Z výsledků jednotlivých zkoušek se vytvoří průměrný procentní výsledek. Tento průměr musí činit 70 % nebo více.

▼ **M2***Dodatek 2***Zkoušky typu zařízení proti rozstříku se separátorem vzduchu a vody**1. *Princip*

Účelem zkoušky je stanovit účinnost porézního materiálu určeného k zadržování vody stříkané tlakovým rozprašovačem vzduchu/vody.

Zařízení použité ke zkoušce musí simulovat podmínky, kterým by byl materiál vystaven, pokud se týká objemu a rychlosti vodní mlhy vytvářené pneumatikami, kdyby byl upevněn na vozidle.

2. *Zařízení*

Zkušební sestava je znázorněna na obrázku 9 přílohy V.

3. *Zkušební podmínky*

3.1 Zkoušky se musí provést v uzavřené místnosti s klidným ovzduším.

3.2 Teplota okolí a teplota zkušebních vzorků musí být $21 (\pm 3) ^\circ\text{C}$.

3.3 Musí být použita deionizovaná voda.

3.4 Zkušební vzorky musí být na každou zkoušku připraveny navlhčením.

4. *Postup*

4.1 Vzorek o rozměrech 305×100 mm se upevní svisle na zkušební zařízení, přičemž se ověří, zda mezi vzorkem a horní zakřivenou deskou není mezera a zda je jímka ve správné poloze. Nádrž rozprašovače se naplní $1 \pm 0,005$ litrem vody a umístí do polohy znázorněné na obrázku.

4.2 Rozprašovač se seřídí takto:

tlak (v rozprašovači): 5 bar + 10 %/– 0 %

průtok: 1 litr/minutu ± 5 sekund

rozprašování: kruhové, 50 ± 5 mm v průměru a ve vzdálenosti 200 ± 5 mm od vzorku, tryska má $5 \pm 0,1$ mm v průměru.

4.3 Rozprašuje se do okamžiku, kdy přestane vystupovat vodní mlha, a změří se čas. Voda se nechá stékat ze vzorku do jímky po dobu 60 sekund a změří se objem zachycené vody. Změří se množství vody, která zůstala v nádrži rozprašovače. Vypočítá se objemové procento zachycené vody ve vztahu k objemu rozprašené vody.

4.4 Zkouška se pětikrát opakuje a vypočítá se (v procentech) průměrné množství zachycené vody. Před každou zkouškou se ověří, zda jsou jímka, rozprašovač a měrná nádoba suché.

5. *Výsledky*

5.1 Průměrná procentuální hodnota vypočtená v bodě 4.4 musí činit 85 % nebo více.

5.2 Jestliže se během série pěti zkoušek největší a nejmenší procentuální podíl zachycené vody liší od průměrného procenta o více než 5 %, musí se série pěti zkoušek opakovat. Jestliže se během druhé série pěti zkoušek největší a nejmenší procentuální podíl zachycené vody liší od průměrného procenta o více než 5 % a jestliže nižší hodnota nesplňuje požadavky podle bodu 5.1, schválení typu se odmítne.

5.3 Jsou-li získané výsledky ovlivněny svislou polohou zařízení, musí být postup podle bodů 4.1 až 4.4 zopakován v polohách, ve kterých se dosahuje největšího a nejmenšího procentuálního podílu zachycené vody; požadavky podle bodu 5.2 přitom zůstávají v platnosti.

Požadavek podle bodu 5.1 zůstává v platnosti za účelem získání výsledků každé zkoušky.

▼ M2*Dodatek 3***Informační dokument č. ... týkající se ES schválení typu konstrukční části zařízení proti rozstříku (směrnice 91/226/EHS)**

Následující informace, přicházejí-li v úvahu, se spolu se soupisem obsahu předkládají trojmo. Předkládají-li se výkresy, musí být dodány ve vhodném měřítku a s dostatečnými podrobnostmi na archu formátu A4, nebo musí být na tento formát složeny. Předkládají-li se fotografie, musí zobrazovat dostatečně podrobně.

Mají-li systémy, konstrukční části nebo samostatné technické celky elektronické řízení, musí být dodány informace o jeho vlastnostech.

0. OBECNĚ

0.1 Značka (obchodní název výrobce):

0.2 Typ:

0.5 Název a adresa výrobce:

0.7 U konstrukčních částí a samostatných technických celků umístění a způsob připevnění značky ES schválení typu:

0.8 Adresa (adresy) montážního závodu (závodů):

1. POPIS ZAŘÍZENÍ

1.1 Technický popis zařízení proti rozstříku, které uvádí jeho fyzikální funkční princip a příslušnou zkoušku, které bylo podrobeno:

1.2 Použité materiály:

1.3 Dostatečně podrobný výkres (podrobné výkresy) ve vhodném měřítku, které umožní jeho (jejich) identifikaci. Na výkresu musí být znázorněno navržené umístění značky EHS schválení typu konstrukční části:

Datum

Podpis

▼ **M2**

Dodatek 4

VZOR

(maximální formát: A4 (210 × 297 mm))

CERTIFIKÁT ES SCHVÁLENÍ TYPU

Razítko správního orgánu

Sdělení týkající se:

- ES schválení typu
- Rozšíření ES schválení typu
- Odmítnutí ES schválení typu
- Odejmutí schválení typu

pro typ vozidla/konstrukční části/samostatného technického celku ⁽¹⁾ s ohledem na směrnici 91/226/EHS, naposledy pozměněné směrnicí Komise 2010/19/EU ⁽²⁾

Číslo schválení typu:

Důvod rozšíření:

ODDÍL I

- 0.1 Značka (obchodní název výrobce):
- 0.2 Typ:
- 0.3 Způsob označení typu, je-li na vozidle/konstrukční části/samostatném technickém celku vyznačen ⁽¹⁾ ⁽³⁾
- 0.3.1 Umístění tohoto označení:
- 0.4 Kategorie vozidla ⁽⁴⁾
- 0.5 Název a adresa výrobce:
- 0.7 U konstrukčních částí a samostatných technických celků umístění a způsob připevnění značky ES schválení typu:
- 0.8 Adresa (adresy) montážního závodu (závodů):

ODDÍL II

1. Doplňující informace (přicházejí-li v úvahu): viz *doplněk*
2. Technická zkušebna odpovědná za provedení zkoušek:
3. Datum zkušebního protokolu:
4. Číslo zkušebního protokolu:
5. Poznámky (jsou-li nějaké): viz *doplněk*
6. Místo:
7. Datum:
8. Podpis:
9. Přiložen je seznam schvalovací dokumentace uložené u schvalovacího orgánu, kterou lze obdržet na požádání.

⁽¹⁾ Nehodící se škrtněte.

⁽²⁾ Úř. věst. L 72, 20.3.2010, s. 17.

⁽³⁾ Pokud způsob označení typu obsahuje znaky, které nejsou důležité pro popis typů vozidla, konstrukční části nebo samostatného technického celku, kterých se týká tento certifikát schválení typu, nahradí se tyto znaky v dokumentaci znakem „?“ (např. ABC??123??).

⁽⁴⁾ Podle definice v příloze II části A směrnice 2007/46/ES.

▼M2*Doplňěk*

k certifikátu ES schválení typu č. ... týkajícímu se schválení typu konstrukční části vozidla – zařízení proti rozstříku s ohledem na směrnici 91/226/EHS, naposledy pozměněnou směrnicí 2010/19/EU

1. Dodatečné informace
- 1.1. Princip činnosti zařízení: s pohlcováním energie/se separátorem vzduchu a vody ⁽¹⁾:
- 1.2. Vlastnosti zařízení proti rozstříku (stručný popis, výrobní značka nebo název, číslo/čísla):
5. Poznámky (jsou-li nějaké):

⁽¹⁾ Nehodící se škrtněte.

▼B

PŘÍLOHA III

POŽADAVKY TÝKAJÍCÍ SE EHS SCHVÁLENÍ TYPU VOZIDLA Z HLEDISKA MONTÁŽE SYSTÉMŮ PROTI ROZSTŘIKU

▼M2

ROZSAH PLATNOSTI

- 0.1. Vozidla kategorií N a O s výjimkou terénních vozidel definovaných v příloze II směrnice 2007/46/ES, musí být vyráběna a/nebo vybavena systémem proti rozstříku tak, aby splnila požadavky stanovené v této příloze. V případě vozidel v uspořádání podvozek/kabina řidiče se tyto požadavky uplatňují pouze na kola zakrytá kabinou.

Pro vozidla kategorie N1 a N2 s maximální přípustnou hmotností naloženého vozidla nepřesahující 7,5 tuny se jako alternativa k požadavkům této směrnice mohou na žádost výrobce uplatnit požadavky směrnice 78/549/EHS ⁽¹⁾.

- 0.2. Požadavky této přílohy týkající se zařízení proti rozstříku, jak jsou definovány v bodě 4 přílohy I, nejsou povinné pro kategorie vozidel N, O₁ a O₂ s maximální přípustnou hmotností naloženého vozidla nepřesahující 7,5 tuny, vozidla v uspořádání podvozek/kabina řidiče, vozidla bez karoserie nebo vozidla, na kterých by přítomnost zařízení proti rozstříku byla neslučitelná s jejich použitím. Pokud však jsou tato zařízení na uvedené vozidla montována, musí splňovat požadavky této směrnice.

▼B

ŽÁDOST O EHS SCHVÁLENÍ TYPU

- 1.1 Žádost o EHS schválení typu vozidla z hlediska vybavení systémy proti rozstříku podává výrobce vozidla nebo jeho pověřený zástupce.
- 1.2 K žádosti musí být přiloženy tyto dokumenty ve trojím vyhotovení a údaje:
- 1.2.1 technický popis systému proti rozstříku a jeden nebo více dostatečně podrobných výkresů v měřítku, které umožňuje identifikaci.
- 1.3 Technické zkušebně provádějící zkoušky pro schválení typu se předloží vozidlo, které je představitelem typu, jenž má být schválen, opatřené svým systémem proti rozstříku.

EHS SCHVÁLENÍ TYPU

2. K certifikátu EHS schválení typu se přiloží certifikát podle vzoru uvedeného v dodatku.

OBECNÉ POŽADAVKY

3. **Nápravy**3.1 *Zdvihatelné nápravy*

Je-li vozidlo vybaveno jednou nebo několika zdvihatelnými nápravami, musí systém proti rozstříku v době, kdy je tato náprava spuštěna, krýt všechna kola, a pokud je tato náprava zdvížená, musí krýt kola, která jsou ve styku s vozovkou.

3.2 *Samořízené nápravy*

Je-li vozidlo vybaveno samořízenou nápravou, musí systém proti rozstříku splňovat požadavky vztahující se na neřízená kola, pokud je namontován na otočné části. Jestliže není na této části namontován, musí splňovat požadavky, které se vztahují na řízená kola.

▼M24. **Poloha vnějšího bočního krytu**

Vzdálenost „c“ mezi podélnou rovinou dotýkající se vnější stěny pneumatiky, s výjimkou jakéhokoli vydutí pneumatiky v blízkosti země, a vnitřním okrajem bočního krytu nesmí přesahovat 100 mm (obrázky 1a a 1b v příloze V).

⁽¹⁾ Úř. věst. L 168, 26.6.1978, s. 45.

▼ B**5. Stav vozidla**

Při ověřování, zda je dodržena tato směrnice, musí být vozidlo v tomto stavu:

- a) musí být nenaložené s koly v poloze pro jízdu v přímém směru,
- b) v případě návěsů musí být ložné plochy vodorovné,
- c) pneumatiky musí být nahuštěny na běžný tlak.

6. Systémy proti rozstříku

6.1 Systémy proti rozstříku musí splňovat požadavky bodu 7 nebo bodu 9.

6.2 Systém proti rozstříku pro neřízená nebo samořízená kola, která jsou kryta podlahou karoserie nebo spodní částí ložné plošiny, musí splňovat buď požadavky bodu 7 nebo bodu 9, nebo požadavky bodu 8.

ZVLÁŠTNÍ POŽADAVKY**7. Požadavky týkající se systémů proti rozstříku s pohlcováním energie u náprav s řízenými nebo samořízenými nebo neřízenými koly****7.1 Blatníky****▼ M2**

7.1.1. Blatníky musí kryt prostor, který se nachází bezprostředně nad, před a za pneumatikou (pneumatikami), tímto způsobem:

- a) v případě jednotlivé nebo vícenásobné nápravy musí přední okraj (C) dosahovat vpředu až k čáře O–Z, kde úhel θ (theta) je maximálně 45° nad horizontálou.

Nejzadnější okraj (obrázek 2 v příloze V) musí sahat dolů tak, aby nebyl výše než 100 mm nad vodorovnou čarou procházející středem kola;

- b) v případě vícenásobných náprav se úhel θ týká pouze první přední nápravy a požadavek týkající se výšky nejzadnějšího okraje se týká pouze nejzadnější nápravy;

- c) celková šířka blatníku „q“ (obrázek 1a v příloze V) musí přinejmenším postačovat ke krytí celé šířky pneumatiky „b“ nebo celé šířky dvou pneumatik t u zdvojených kol, přičemž se berou v úvahu krajní případy kombinace pneumatika/kolo uvedené výrobcem. Rozměry „b“ a „t“ se měří ve výši náboje kola, přičemž se neberou v úvahu označení, žebra, ochranné pásy atd. na bočních stěnách pneumatiky.

▼ B

7.1.2 Přední strana zadní části blatníku musí být opatřena zařízením proti rozstříku, které splňuje požadavky stanovené v dodatku 1 k příloze II. Toto zařízení musí kryt vnitřní stranu blatníku do výšky určené přímkou vycházející ze středu kola a svírající s vodorovnou rovinou úhel nejméně 30° (obrázek 3).

▼ M2

7.1.3. Jsou-li blatníky zhotoveny z více částí, nesmějí v nich být otvory umožňující rozstřík, pokud je vozidlo v pohybu. Tento požadavek se považuje za splněný, pokud jak v případě, kdy je vozidlo zatížené, tak i pokud je nezatížené, radiální proud jdoucí ven ze středu kola vždy narazí na zařízení proti rozstříku, a to po celé šířce jízdního povrchu pneumatiky a v rámci rozsahu blatníku.

▼ B

7.2 *Vnější boční kryty*

▼ M2

7.2.1. V případě jednotlivých náprav se nesmí spodní okraj vnějšího bočního krytu nacházet za následujícími vzdálenostmi a poloměry, měřenými od středu kola, s výjimkou nejspodnějších okrajů, které mohou být zaoblené (obrázek 2 v příloze V).

▼ M2

Vzduchové zavěšení:

<p>a) Nápravy s řízenými koly nebo samořízenými koly:
od předního okraje (směrem k přední části vozidla) (bod C)
k zadnímu okraji (směrem k zádi vozidla) (bod A)</p>	}	$R_v \leq 1,5 R$
<p>b) Nápravy s neřízenými koly:
od předního okraje (bod C)
k zadnímu okraji (bod A)</p>	}	$R_v \leq 1,25 R$

Mechanické zavěšení:

- a) obecný případ } $R_v \leq 1,8 R$
- b) neřízená kola u vozidel s maximální technicky přípustnou hmotností naloženého vozidla vyšší než 7,5 t } $R_v \leq 1,5 R$

kde R je poloměr pneumatiky namontované na vozidle a R_v je radiální vzdálenost spodního okraje vnějšího bočního krytu.

- 7.2.2. V případě vícenásobných náprav se požadavky stanovené v bodě 7.2.1 neuplatňují mezi vertikálními příčnými rovinami procházejícími přes střed první a poslední nápravy, přičemž vnější boční kryt může být rovný, aby zajistil kontinuitu systému proti rozstříku (obrázek 4 v příloze V).
- 7.2.3. Vzdálenost mezi nejsvrchnějším a nejspodnějším bodem systému proti rozstříku (blatník a vnější boční kryt) měřená v kterémkoli průřezu kolmém na blatník (viz obrázky 1b a 2 přílohy V) musí být nejméně 45 mm ve všech bodech za svislou čarou procházející středem kola nebo prvního kola v případě vícenásobné nápravy. Před touto čarou se může tento rozměr postupně zmenšovat.

▼ B

- 7.2.4. Ve vnějších bočních krytech nebo mezi vnějšími bočními kryty a ostatními částmi blatníků nesmějí být otvory umožňující rozstřík z jedoucího vozidla.

▼ M2

- 7.2.5. Požadavky bodů 7.2.3 a 7.2.4 se lokálně nemusí dodržet, pokud je boční kryt tvořen různými prvky, které se mohou vzájemně pohybovat.
- 7.2.6. Návěsové tahače s nízkým podvozkem (podle definice v bodě 6.20 normy ISO 612 z roku 1978), zejména tahače, které mají výšku spojovacího čepu vůči zemi rovnou nebo nižší než 1 100 mm, mohou být zkonstruovány tak, že budou osvobozeny od požadavků uvedených v bodě 7.1.1 písm. a) a bodech 7.1.3 a 7.2.4. V tomto ohledu mohou blatníky a boční kryty nezakrývat oblast těsně nad pneumatikami zadních náprav, pokud jsou tahače spojené s návěsem, aby se zabránilo zničení systému proti rozstříku. Blatníky a boční kryty těchto vozidel musí nicméně odpovídat požadavkům výše uvedených bodů v oblastech, které jsou více než 60° od svislé čáry procházející středem kola, před a za těmito pneumatikami.

Tato vozidla proto musí být zkonstruována tak, aby vyhověla požadavkům stanoveným v prvním odstavci, pokud jsou provozována bez návěsu.

Aby mohly vyhovět těmto požadavkům, mohou mít blatníky a boční kryty například odstranitelné části.

▼ B

- 7.3 *Zástěrky*

▼ M2

- 7.3.1. Šířka zástěrky musí splňovat požadavky pro „q“ v bodě 7.1.1 písm. c), s výjimkou případu, kdy je zástěrka v blatníku; v tom případě musí být široká alespoň jako během pneumatiky.

▼ M2

Šířka části zástěrky, umístěné pod blatníkem musí splňovat podmínku stanovenou v tomto bodě s tolerancí 10 mm na každé straně.

▼ B

7.3.2 Zástěrka musí být v podstatě svisle orientována.

▼ M2

7.3.3. Maximální výška spodního okraje zástěrky nad vozovkou nesmí být větší než 200 mm (obrázek 3 v příloze V).

U poslední nápravy, u níž radiální vzdálenost spodního okraje vnějších bočních krytů Rv není větší než poloměr pneumatik namontovaných na kola této nápravy, se tato vzdálenost zvětšuje na 300 mm.

Maximální výška spodního kraje zástěrky od země může být zvýšena na 300 mm, pokud to výrobce považuje za technicky správné vzhledem k charakteristice zavěšení náprav.

▼ B

7.3.4 Zástěrka nesmí být od zadního okraje pneumatiky vzdálena ve vodorovném směru více než 300 mm.

7.3.5 U vícenásobných náprav, u nichž vzdálenost d mezi pneumatikami sousedních náprav je menší než 250 mm, je možno opatřit zástěrkami pouze zadní kola. Je-li vzdálenost d mezi pneumatikami sousedních náprav 250 mm nebo větší ► **M2** (obrázek 4 v příloze V) ◀, musí být zástěrka za každým kolem.

7.3.6 Účinkem síly 3 N na 100 mm šířky zástěrky, působící v bodě nacházejícím se 50 mm nad spodním okrajem zástěrky, se zástěrka nesmí ohnout dozadu o více než 100 mm.

7.3.7 Celá přední plocha části zástěrky požadovaných minimálních rozměrů musí být opatřena zařízením proti rozstříku, které splňuje požadavky stanovené v dodatku 1 k příloze II.

7.3.8 Mezi spodním okrajem blatníku a zástěrkami nesmějí být otvory umožňující rozstřík.

7.3.9 Jestliže zařízení proti rozstříku splňuje požadavky vztahující se na zástěrky (bod 7.3), žádná další zástěrka se nevyžaduje.

8. Požadavky týkající se systémů proti rozstříku, které jsou opatřeny zařízením proti rozstříku s pohlcováním energie, u náprav s neřízenými nebo samořízenými koly (viz bod 6.2).

8.1 *Blatníky*

8.1.1 Blatníky musí kryt prostor nacházející se bezprostředně nad pneumatikou (pneumatikami). Jejich přední a zadní okraje musí sahát přinejmenším k vodorovné rovině tečné k hornímu okraji pneumatiky (pneumatik) (obrázek 5). Zadní kraj však může být nahrazen zástěrkou; v tom případě musí zástěrka sahát k horní části blatníku (nebo rovnocenné součásti).

8.1.2 Celá vnitřní plocha zadní části blatníku musí být opatřena zařízením proti rozstříku, které splňuje požadavky stanovené v dodatku 1 k příloze II.

8.2 *Vnější boční kryty*

8.2.1 U jednotlivých nebo vícenásobných náprav, u nichž vzdálenost mezi sousedními pneumatikami je nejméně 250 mm, musí vnější boční kryt kryt plochu sahající od spodní k horní části blatníku až po přímkou tvořenou tečnou k hornímu okraji pneumatiky (pneumatik) a ležící mezi svislou rovinou tvořenou tečnou k přední části pneumatiky a blatníkem nebo zástěrkou umístěnou za kolem nebo koly (obrázek 5b).

U vícenásobných náprav musí být vnější boční kryt u každého kola.

8.2.2 Mezi vnějším bočním krytem a vnitřní částí blatníku nesmějí být otvory umožňující rozstřík.

8.2.3 Nejsou-li za každým kolem namontovány zástěrky (viz bod 7.3.5), musí být vnější boční kryt nepřerušovaný od vnějšího okraje zástěrky až po svislou rovinu tečnou ke krajnímu přednímu bodu pneumatiky první nápravy (obrázek 5a).

▼ B

8.2.4 Celá vnitřní plocha vnějšího bočního krytu, jehož výška nesmí být menší než 100 mm, musí být opatřena zařízením proti rozstříku s pohlcováním energie, které splňuje požadavky přílohy II.

8.3 *Zástěrky*

Zástěrky musí sahat ke spodní části blatníku a splňovat požadavky bodů 7.3.1 až 7.3.9.

9. **Požadavky týkající se systémů proti rozstříku, které jsou opatřeny zařízením proti rozstříku se separátorem vzduchu a vody, u náprav s řízenými a neřízenými koly**9.1 *Blatníky*

9.1.1 Blatníky musí splňovat požadavky bodu 7.1.1 písm. c).

9.1.2 U jednotlivých nebo vícenásobných náprav, u nichž je vzdálenost mezi pneumatikami sousedních náprav větší než 300 mm, musí blatníky splňovat též požadavky bodu 7.1.1 písm. a).

9.1.3 U vícenásobných náprav, u nichž vzdálenost mezi pneumatikami sousedních náprav není větší než 300 mm, musí blatníky rovněž odpovídat vzoru znázorněnému na obrázku 7.

9.2 *Vnější boční kryty*

9.2.1 Spodní okraje vnějších bočních krytů musí být opatřeny zařízením proti rozstříku založeným na separaci vzduchu a vody, které splňuje požadavky přílohy II.

9.2.2 U jednotlivých nebo vícenásobných náprav, u nichž je vzdálenost mezi pneumatikami sousedních náprav větší než 300 mm, musí mít spodní okraj zařízení proti rozstříku, které je upevněno na vnějším bočním krytu, následující maximální míry a poloměry měřené od středu kola (obrázky 6 a 7):

a) Nápravy s řízenými koly nebo samořízenými koly: od předního okraje (směrem k přední vozidla) (bod C při úhlu 30°) k zadnímu okraji (směrem k zadní vozidla) (bod A ve vzdálenosti 100 mm)	}	$R_v \leq 1,05 R$
b) Nápravy s neřízenými koly: od předního okraje (bod C při úhlu 20°). k zadnímu okraji (bod A ve vzdálenosti 100 mm)	}	$R_v \leq 1,00 R$

kde R = je poloměr pneumatiky namontované na vozidle a

R_v = je radiální vzdálenost od nejnižšího okraje vnějšího bočního krytu ke středu kola.

9.2.3 U vícenásobných náprav, u nichž vzdálenost mezi pneumatikami sousedních náprav není větší než 300 mm, musí vnější boční kryty v prostorech mezi nápravami odpovídat provedení podle bodu 9.1.3 a musí sahat dolů tak, aby nebyly výše než 100 mm nad vodorovnou čarou procházející středy kol (obrázek 7).

9.2.4 Hloubka vnějšího bočního krytu nesmí být menší než 45 mm ve všech bodech za svislou čarou procházející středem kola. Před touto čarou se může hloubka bočního krytu postupně zmenšovat.

9.2.5 Ve vnějším bočním krytu nebo mezi vnějším bočním krytem a blatníky nesmějí být otvory umožňující rozstřík.

9.3 *Zástěrky*

9.3.1 Zástěrky musí:

a) vyhovovat bodu 7.3 (obrázek 3) nebo

▼ B

b) vyhovovat bodům 7.3.1, 7.3.2, 7.3.5, 7.3.8 a 9.3.2 (obrázek 6).

- 9.3.2 Zástěrky podle bodu 9.3.1 písm. b) musí být přinejmenším podél celého okraje opatřeny zařízením proti rozstříku, které splňuje požadavky stanovené v dodatku 2 k příloze II.

▼ M2

- 9.3.2.1. Spodní okraj zařízení proti rozstříku nesmí být vzdálen od vozovky více než 200 mm.

Maximální výška spodního kraje zástěrky od země může být zvýšena na 300 mm, pokud to výrobce považuje za technicky správné vzhledem k charakteristice zavěšení náprav.

▼ B

- 9.3.2.2 Zařízení proti rozstříku musí být nejméně 100 mm hluboké.
- 9.3.2.3 Mimo spodní část, která je opatřena zařízením proti rozstříku, se zástěrka podle bodu 9.3.1 písm. b) účinkem síly 3 N na 100 mm šířky zástěrky, měřené v místě styku zástěrky se zařízením proti rozstříku v jeho pracovní poloze a působící ve vzdálenosti 50 mm nad spodním okrajem zástěrky, nesmí ohnout dozadu o více než 100 mm.
- 9.3.3 Zástěrka nesmí být od zadního okraje pneumatiky vzdálena ve vodorovném směru více než 200 mm.

▼ M2

10. **U vícenásobných náprav nemusí zařízení proti rozstříku jedné nápravy, která není nejzadnější nápravou, pokrývat celou šířku běhounu pneumatiky, pokud je možnost lokální kolize mezi systémem proti rozstříku a konstrukcí nápravy nebo jejího zavěšení či podvozku.**
-

▼ **M2***Dodatek 1***INFORMAČNÍ DOKUMENT Č. ... TÝKAJÍCÍ SE ES SCHVÁLENÍ TYPU VOZIDLA S OHLEDEM NA MONTÁŽ SYSTÉMŮ PROTI ROZSTŘIKU (SMĚRNICE 91/226/EHS, NAPOSLEDY POZMĚNĚNÁ SMĚRNICÍ 2010/19/EU) ⁽¹⁾***(Vysvětlivky viz příloha I směrnice 2007/46/ES)*

Následující informace, přicházejí-li v úvahu, se spolu se soupisem obsahu předkládají trojmo. Předkládají-li se výkresy, musí být dodány ve vhodném měřítku a s dostatečnými podrobnostmi na archu formátu A4, nebo musí být na tento formát složeny. Předkládají-li se fotografie, musí zobrazovat dostatečně podrobně.

Mají-li systémy, konstrukční části nebo samostatné technické celky elektronické řízení, musí být dodány informace o jeho vlastnostech.

0. OBECNĚ
 - 0.1 Značka (obchodní název výrobce):
 - 0.2 Typ:
 - 0.2.1 Obchodní označení (je-li/jsou-li k dispozici):
 - 0.3 Způsob označení typu, je-li na vozidle vyznačen ^(b)
 - 0.3.1 Umístění tohoto označení:
 - 0.4 Kategorie vozidla ^(c):
 - 0.5 Název a adresa výrobce:
 - 0.8 Adresa (adresy) montážního závodu (závodů):
1. OBECNÉ KONSTRUKČNÍ VLASTNOSTI VOZIDLA
 - 1.1 Fotografie a/nebo výkresy reprezentující typ vozidla:
 - 1.3 Počet náprav a kol:
 - 1.3.1 Počet a umístění náprav s dvojitou montáží kol:
 - 1.3.2 Počet a umístění řízených náprav:
 2. HMOTNOSTI A ROZMĚRY ^(f) ^(g)

(v kg a mm) (případně uveďte odkaz na výkres)

 - 2.1 Rozvor (rozvory) náprav (plně naloženého vozidla) ^(g) ⁽¹⁾:
 - 2.6 Hmotnost v provozním stavu (maximální a minimální pro každou variantu)

Hmotnost vozidla v provozním stavu s karoserií a u tažných vozidel kategorie jiné než M₁ se spojovacím zařízením, pokud je namontováno výrobcem, nebo hmotnost podvozku nebo podvozku s kabinou, bez karoserie a/nebo spojovacího zařízení, pokud výrobce karoserií a/nebo spojovací zařízení nemontuje (včetně kapalin, náradí, náhradního kola, je-li namontováno, a řidiče, u autobusů a autokarů včetně hmotnosti člena posádky, pokud je ve vozidle montováno služební sedadlo) ^(h) (maximální a minimální hodnota pro každou variantu):

 - 2.6.1 Rozložení této hmotnosti na nápravy a u návěsu nebo přívěsu s nápravami uprostřed zatížení ve spojovacím bodě (maximální a minimální hodnota pro každou variantu):
 - 2.8 Maximální technicky přípustná hmotnost naloženého vozidla podle výrobce ⁽ⁱ⁾ ⁽³⁾:
 9. KAROSERIE
 - 9.20 Systém proti rozstříku
 - 9.20.0 Namontován: ano/ne/neúplně ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Pro vozidla kategorie N1 a vozidla kategorie N2 s maximální technicky přípustnou hmotností naloženého vozidla nepřesahující 7,5 tuny se použitím výjimky podle bodu 0.1 přílohy III této směrnice může použít informační dokument uvedený v příloze II směrnice 78/549/EHS.

▼ **M2**

- 9.20.1 Stručný popis vozidla z hlediska systému proti rozstříku a jeho hlavních částí:
- 9.20.2 Podrobné výkresy systému proti rozstříku a jeho umístění na vozidle s údajem rozměrů podle vyobrazení v příloze V směrnice 91/226/EHS, který bere v úvahu krajní kombinace pneumatika/kolo:
- 9.20.3 Číslo (čísla) schválení typu zařízení proti rozstříku, je-li (jsou li) k dispozici:

Datum, spis

▼ **M2**

Dodatek 2

VZOR

(maximální formát: A4 (210 × 297 mm))

CERTIFIKÁT ES SCHVÁLENÍ TYPU

Razítko správního orgánu

Sdělení týkající se:

- ES schválení typu ⁽¹⁾
- Rozšíření ES schválení typu ⁽¹⁾
- Odmítnutí ES schválení typu ⁽¹⁾
- Odejmutí ES schválení typu ⁽¹⁾

pro typ vozidla/konstrukční části/samostatného technického celku s ohledem na směrnici 91/226/EHS, naposledy pozměněnou směrnicí 2010/19/EU ⁽¹⁾

Číslo schválení typu:

Důvod rozšíření:

ODDÍL I

- 0.1 Značka (obchodní název výrobce):
- 0.2 Typ:
- 0.3 Způsob označení typu, je-li na vozidle/konstrukční části/samostatném technickém celku vyznačen ⁽¹⁾ ⁽²⁾
- 0.3.1 Umístění tohoto označení:
- 0.4 Kategorie vozidla ⁽²⁾ ⁽³⁾
- 0.5 Název a adresa výrobce:
- 0.7 U konstrukčních částí a samostatných technických celků umístění a způsob připevnění značky ES schválení typu:
- 0.8 Adresa (adresy) montážního závodu (závodů):

ODDÍL II

1. Doplňující informace (přicházejí-li v úvahu): viz doplněk
2. Technická zkušebna odpovědná za provedení zkoušek:
3. Datum zkušebního protokolu:
4. Číslo zkušebního protokolu:
5. Poznámky (jsou-li nějaké): viz doplněk
6. Místo:
7. Datum:
8. Podpis:
9. Přiložen je se seznam schvalovací dokumentace uložené u schvalovacího orgánu, kterou lze obdržet na požádání.

⁽¹⁾ Nehodící se škrtněte.

⁽²⁾ Pokud způsob označení typu obsahuje znaky, které nejsou důležité pro popis typů vozidla, konstrukční části nebo samostatného technického celku, kterých se týká tento certifikát schválení typu, nahradí se tyto znaky v dokumentaci znakem „?“ (např. ABC??123??).

⁽³⁾ Podle definice v příloze II části A směrnice 2007/46/ES.

▼ **M2**

Doplňěk

**K CERTIFIKÁTU ES SCHVÁLENÍ TYPU č. ... TÝKAJÍCÍ SE
SCHVÁLENÍ TYPU VOZIDLA S OHLEDEM NA SMĚRNICI
91/226/EHS, NAPOSLEDY POZMĚNĚNOU SMĚRNICÍ 2010/19/EU**

1. Dodatečné informace
- 1.1. Vlastnosti zařízení proti rozstříku (typ, stručný popis, obchodní značka nebo název, číslo (čísla) schválení typu konstrukčních částí):
5. Poznámky (pokud jsou):

PŘÍLOHA IV
SHODNOST VÝROBY
UKONČENÍ VÝROBY

1. Shodnost výroby

- 1.1 Každé zařízení proti rozstříku opatřené značkou EHS schválení typu konstrukční části se musí shodovat s typem, který byl schválen. Orgán státní správy, který vydal značku EHS schválení typu, si ponechá jeden vzorek, který spolu s certifikátem EHS schválení typu konstrukční části může být použit ke stanovení, zda na trh dodávaná zařízení opatřená značkou EHS schválení typu konstrukční části splňují stanovené požadavky.
- 1.2 Typ zařízení je definován vzorem a dokumenty, které typ popisují, předloženými se žádostí o EHS schválení typu konstrukční části. Za zařízení náležející ke stejnému typu mohou být pokládána zařízení, jejichž vlastnosti jsou shodné s vlastnostmi vzorového zařízení a jejichž součásti se neliší od součástí vzorového zařízení, kromě variant, které neovlivňují vlastnosti podle této přílohy.
- 1.3 Výrobce zaručuje shodnost výroby typu, který byl schválen, běžnou kontrolou výroby.

Za tím účelem je výrobce povinen:

- buď mít k dispozici laboratoř, která je dostatečně vybavena pro provádění základních zkoušek, nebo
- zkoušky shodnosti výroby zadávat schválené laboratoři.

Výsledky zkoušek shodnosti výroby musí být k dispozici pro účely inspekce prováděné příslušnými orgány nejméně jednou ročně.

- 1.4 Příslušné orgány mohou též provádět namátkové kontroly výroby.
- 1.5 Shodnost výroby s typem zařízení, který byl schválen, se musí ověřovat za podmínek a v souladu s metodami podle přílohy II.
- Výrobce je povinen předat orgánu, který udělil schválení typu konstrukční části, na jeho žádost typ zařízení, který byl schválen, za účelem zkoušky pro ověření shodnosti výroby.
- 1.6 Zařízení se pokládají za shodná, jestliže 9 z 10 náhodně vybraných vzorků splňuje požadavky podle bodu 4 dodatků 1 a 2 k příloze II.
- 1.7 Není-li podmínka podle bodu 1.6 splněna, musí být přezkoušeno dalších 10 náhodně vybraných vzorků.
- Průměr ze všech měření musí být ve shodě s požadavky bodu 4 dodatků 1 a 2 k příloze II, přičemž žádné jednotlivé měření nesmí vykázat hodnotu menší než 95 % uvedené hodnoty.

2. Ukončení výroby

Jestliže držitel EHS schválení typu konstrukční části výrobu ukončí, je povinen neprodleně uvědomit o této skutečnosti příslušné orgány.

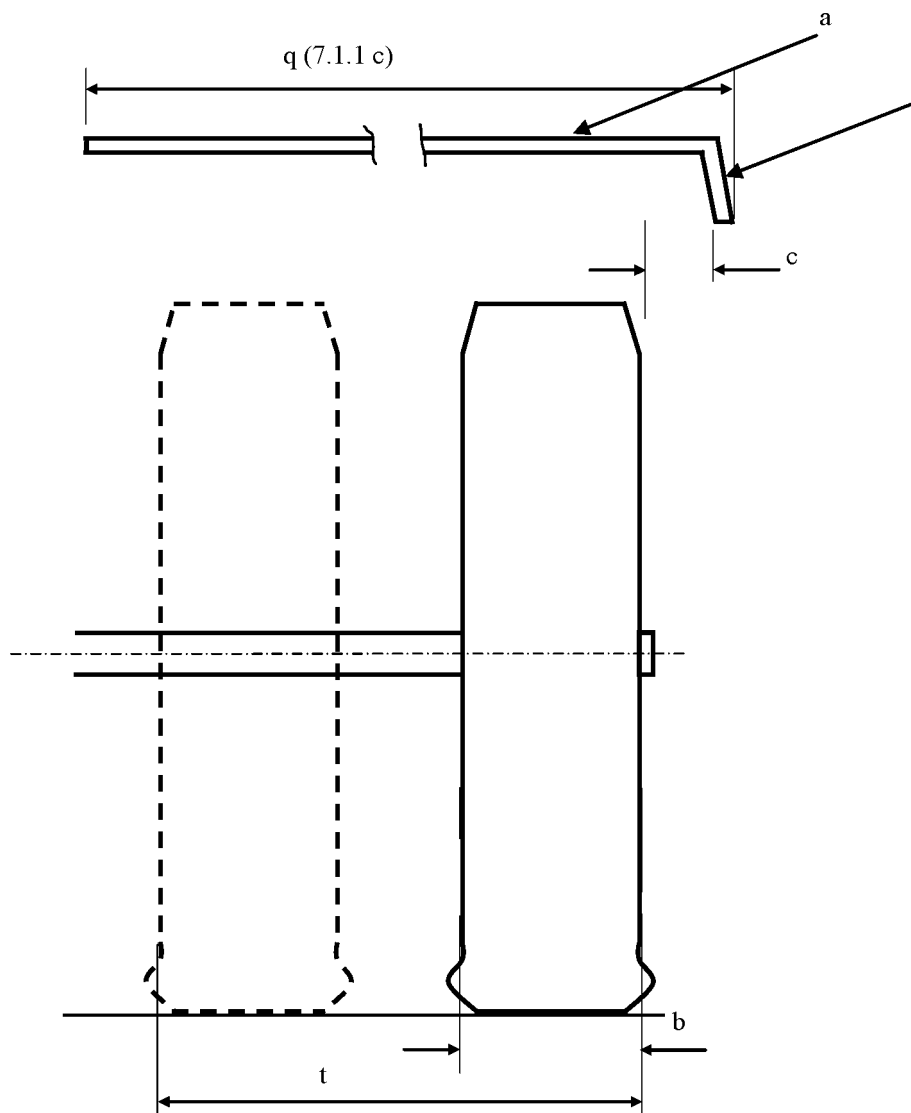
▼ M2

PŘÍLOHA V

OBRÁZKY

Obrázek 1a

Šířka (q) blatníku (a) a poloha bočního krytu (j)

Poznámka: Čísla odkazují na příslušné body v příloze III.

Obrázek 1b

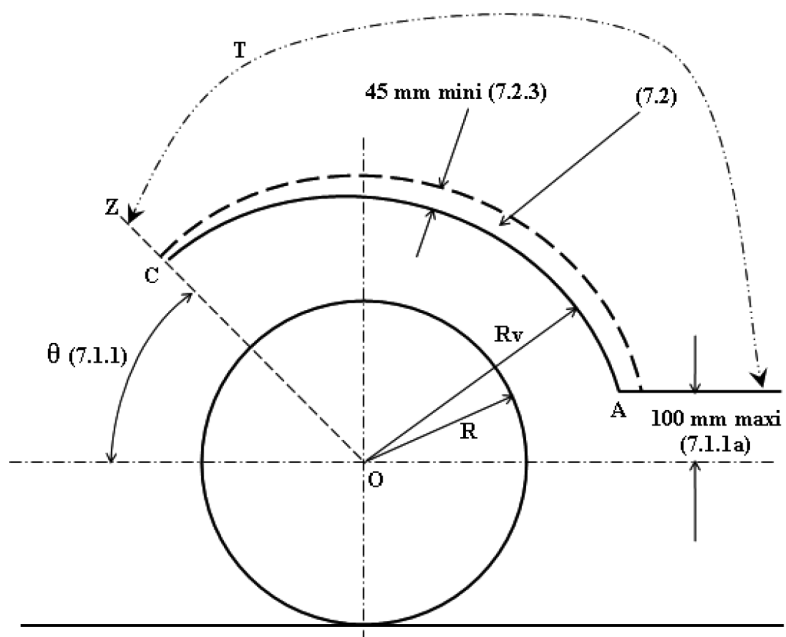
Příklad měření vnějšího krytu

▼ **M2**

Obrázek 2

Rozměry blatníku a vnějšího bočního krytu

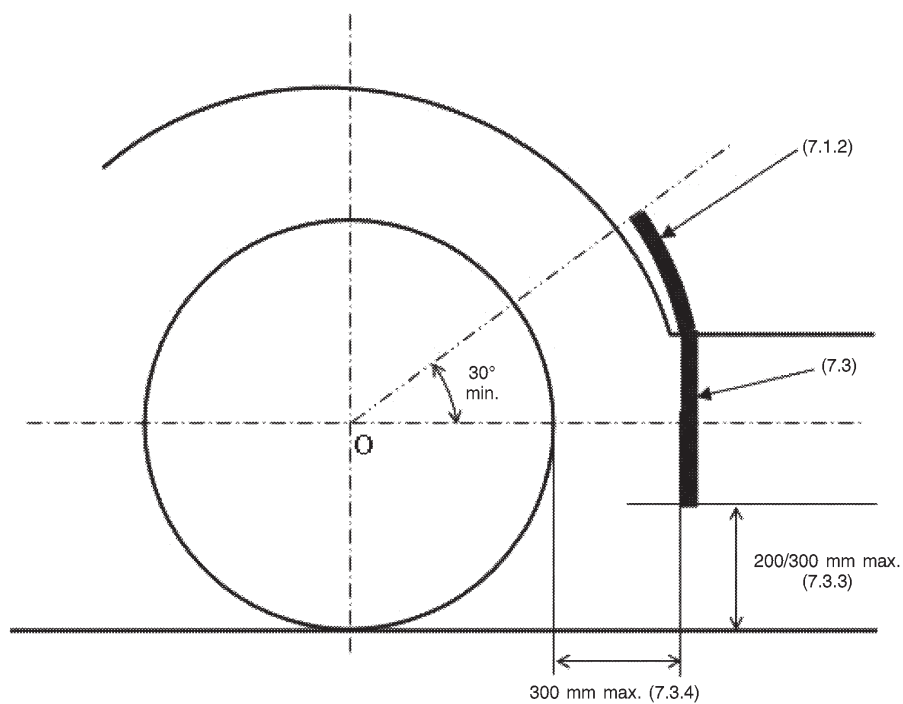

Poznámka:

1. Čísla v závorkách odkazují na příslušné body v příloze III.
2. T: rozsah blatníku.

Obrázek 3

Poloha blatníku a zástěrky

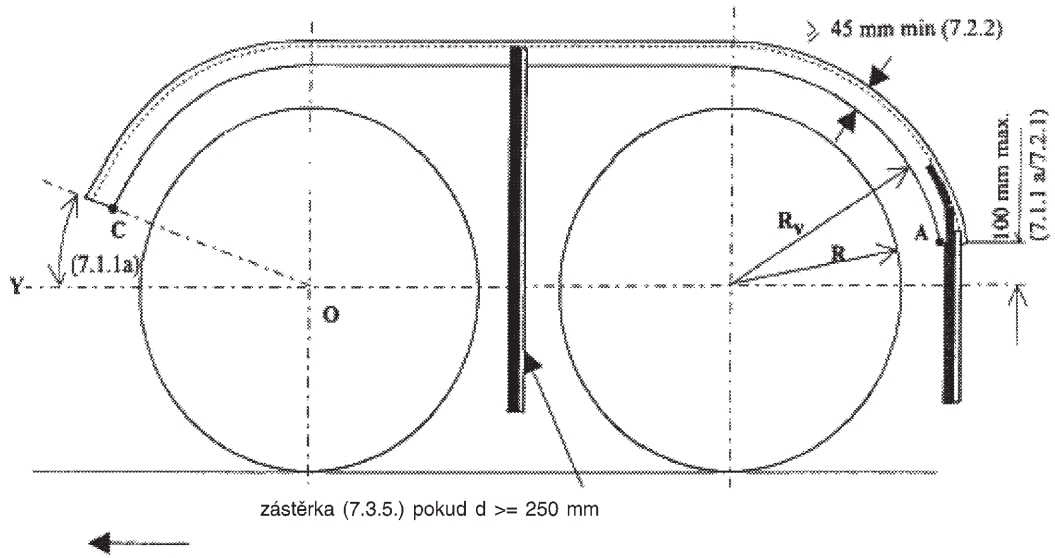

Poznámka: Čísla v závorkách odkazují na příslušné body v příloze III.

▼ M2

Obrázek 4

Schéma znázorňující sestavu systému proti rozstříku (blatník, zástěrka, vnější boční kryt), zahrnující zařízení proti rozstříku (s absorbováním energie) pro vícenásobné nápravy

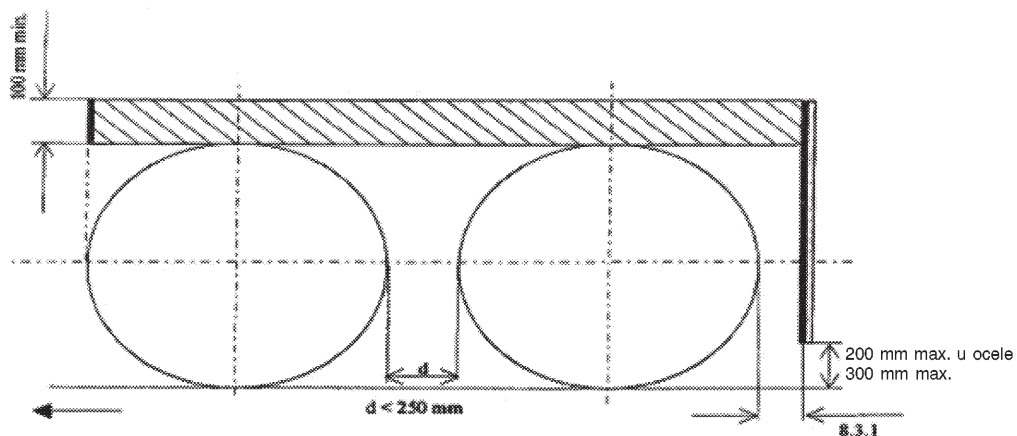

▼ M2

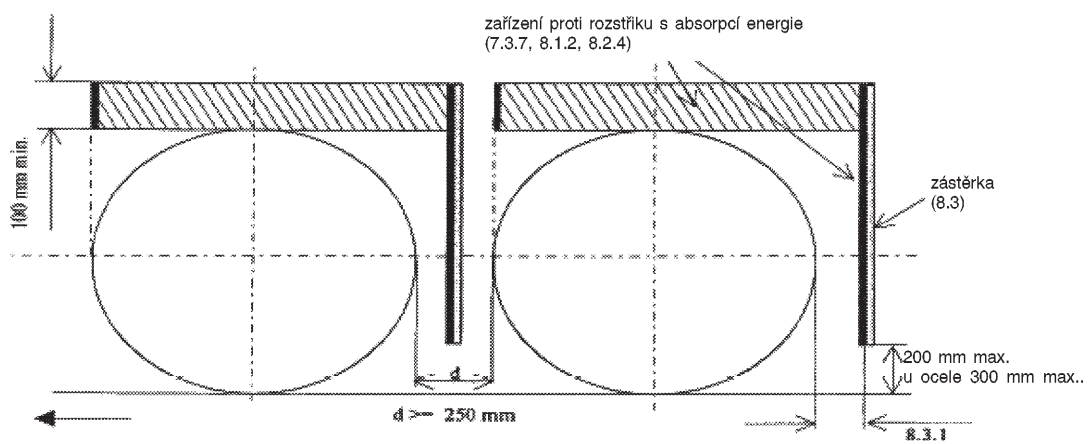
Obrázek 5

Schéma znázorňující sestavu systému proti rozstříku zahrnující zařízení proti rozstříku (s absorbováním energie) pro nápravy vybavené neřízenými nebo samořízenými koly

(Příloha III – body 6.2 a 8)

- a) Vícenásobné nápravy, pokud je vzdálenost mezi pneumatikami menší než 250 mm

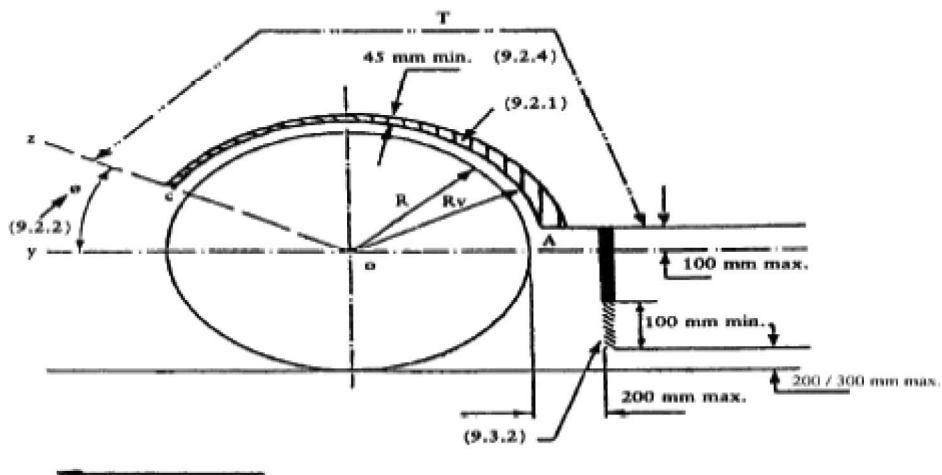

- b) Jednoduché nebo vícenásobné nápravy, pokud vzdálenost mezi pneumatikami není menší než 250 mm

▼M2

Obrázek 6

Schéma znázorňující sestavu systému proti rozstříku zahrnující zařízení proti rozstříku (se separátorem vzduchu a vody) pro nápravy vybavené řízenými, samořízenými nebo neřízenými koly

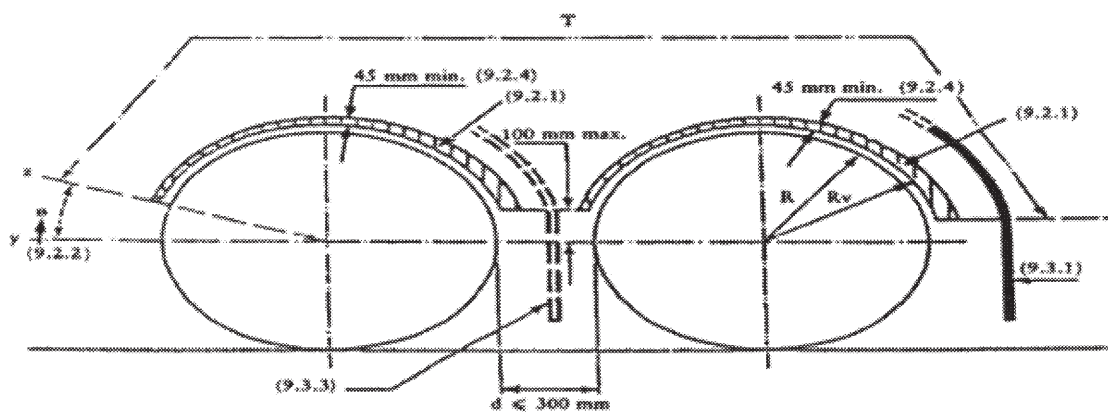

Poznámka:

1. Čísla v závorkách odkazují na příslušné body v příloze III.
2. T: rozsah blatníku

Obrázek 7

Schéma znázorňující sestavu systému proti rozstříku zahrnující zařízení proti rozstříku (blatník, zástěrka, vnější boční kryt) pro vícenásobné nápravy, pokud vzdálenost mezi pneumatikami nepřesahuje 300 mm

$d \geq 250$; zástěrka je vyžadována

Poznámka:

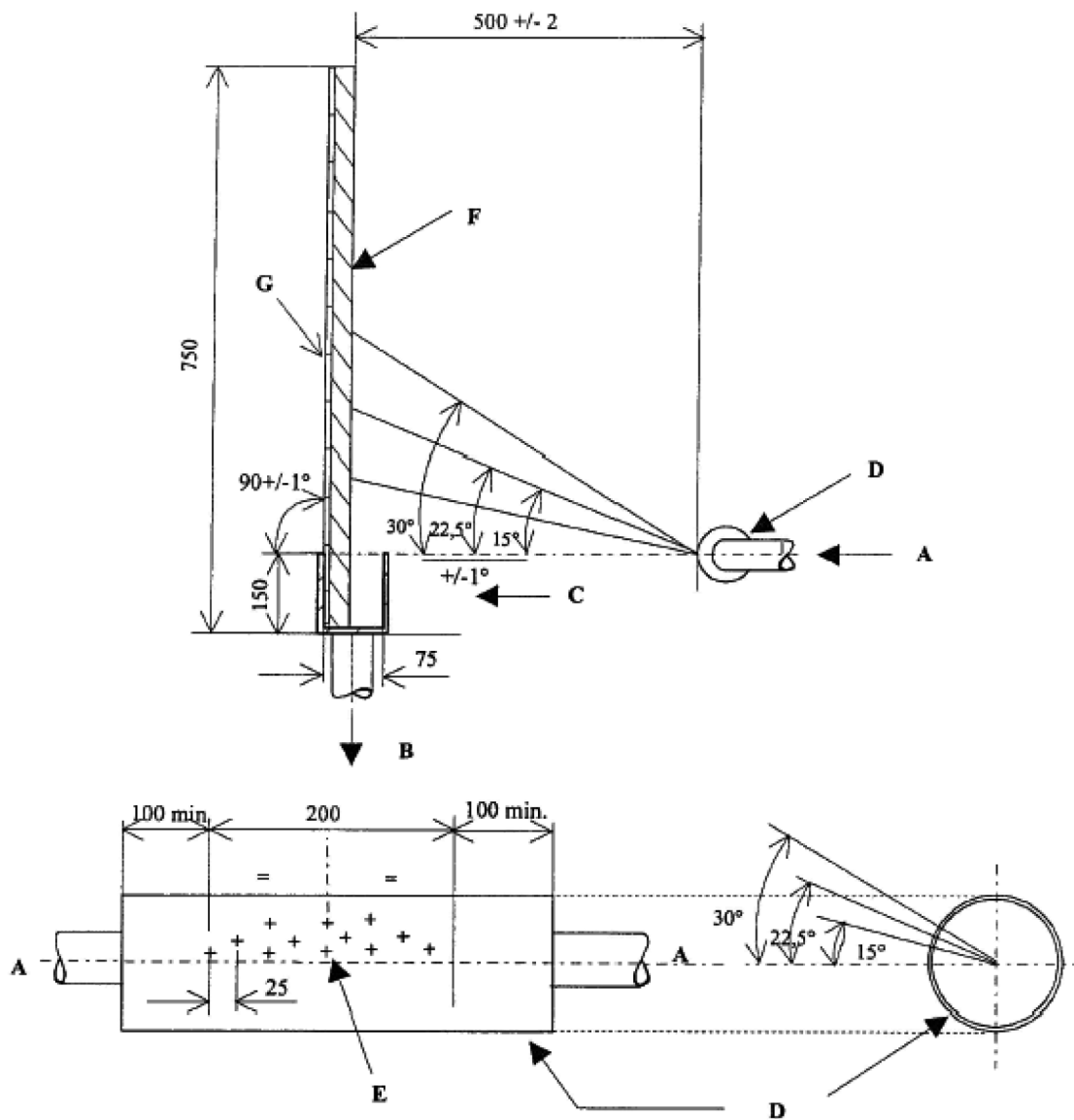
1. Čísla v závorkách odkazují na příslušné body v příloze III.
2. T: rozsah blatníku.

▼ M2

Obrázek 8

Zkušební sestava pro zařízení proti rozstříku s pohlcováním energie

(příloha II, dodatek 1)

Poznámka

- A = dodávka vody z čerpadla
 B = odtok do jímky
 C = jímka s vnitřními rozměry: délka 500 (+5/-0) mm a šířka 75 (+2/-0) mm
 D = nerezové potrubí s vnějším průměrem 54 mm, tloušťkou stěny 1,2 (+/-0,12) mm, vnitřním a vnějším povrchem s povrchovou drsností Ra mezi 0,4 a 0,8 μ m
 E = 12 válcovitých radiálně vyvrtaných otvorů s pravouhlými stranami, bez ořepů. Jejich průměr, měřený na vnitřní a vnější straně potrubí, je 1,68 (+0,010/-0) mm
 F = zkušební vzorek o šířce 500 (+0/-5) mm
 G = pevná plochá deska
- Všechny lineární rozměry jsou uvedeny v mm.

▼ M2

Obrázek 9

Zkušební sestava pro zařízení proti rozstříku se separátorem vzduchu a vody

(příloha II, dodatek 2)

